

молодший шкільний вік, то чому ж феї «Вінкс» виглядають як дорослі жінки? Деякі зображення героїнь, доступні для маленьких шанувальниць в Інтернет-ресурсах [3], для підкреслення фемінного образу доповнені ще й спокусливим поглядом. Такі картинки кокетливі й дещо еротичні. А де ж світ дитячої наївності, невинності? Де, взагалі, дитячість? Сьогодні йде інформаційна війна за свідомість підростаючого покоління, яку, на жаль, виграв «Вінкс», нав'язуючи дівчаткам стереотипну гендерну поведінку.

Провівши педагогічний експеримент на базі Івано-Франківської загальноосвітньої школи №11, ми з'ясували гендерний характер формування світоглядних уявлень та читацьких інтересів учнів. Так, аналіз книг, запропонованих бібліотекою, і тих, що є у класній кімнаті, а також вирішення учнями завдань, дали змогу переконалися, що лише 3% дітей продемонстрували гендерно нестереотипні літературні зацікавлення.

Підсумовуючи сказане, зазначимо, що вільна від гендерних стереотипів книга для дітей стане підґрунтям для розвитку читацької культури учнів та формування нової української генерації, здатної творчо і критично осмислювати буття, повноцінно розвивати у собі кращі людські риси.

ЛІТЕРАТУРА

1. Всеукраїнський освітній портал «Острів знань» [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://ostriv.in.ua/page/code-c644c5b25>.
1. Гендерна педагогіка : [хрестоматія] / [за ред. В. Гайденко ; переклад з англ. В. Гайденко, А. Предборської]. – Суми : ВТД «Університетська книга», 2006. – 313 с.
2. Ігри «Вінкс» [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://winx-games.com/pervie-krilishki-winx.html>.
3. Казки для хлопчиків та казки для дівчаток / Корисне / Серйозна розмова / Поради батькам // Всеукраїнський освітній портал «Острів знань» [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://korysne.ostriv.in.ua/publication/code-5B491EDF4BE27/list-13B12562327>.
4. Качак Т. Література для дітей і дитяче читання у контексті сучасної літературної освіти : літературознавчі та науково-методичні статті, рецензії / Т. Качак. – Івано-Франківськ : Тіповіт, 2013. – С. 60 – 74.
5. Левашова Л. Педагогічні притчі та байки / Л. Левашова // Початкова школа. – 2013. – № 10. – С. 58.
6. Сірик І. Гендерне виховання молодших школярів як засіб формування їх уявлень про егалітарну сім'ю / І. Сірик // Вісник Чернігівського державного педагогічного університету. – Чернігів. – 2009. – Вип. 61. – С. 153 – 156.

Василь Дяків,

вчитель, заступник директора
з навчально-виховної роботи,
Заліщицька державна гімназія
Тернопільської області

ДЕРЖАВНА ПОЛІТИКА У СФЕРІ ЗАХИСТУ НЕПОВНОЛІТНІХ В ІНФОРМАЦІЙНОМУ ПРОСТОРИ: УКРАЇНСЬКИЙ ТА СВІТОВИЙ ДОСВІД

У статті проведений порівняльний аналіз українського та світового законодавства з питань захисту прав дітей в інформаційному просторі. Наводяться приклади ефективного механізму державного регулювання подачі інформації для неповнолітніх з урахуванням сучасних викликів. З'ясовуються причинно-наслідкові зв'язки між небезпечним інформаційним продуктом для молоді і формуванням ціннісних орієнтирів. Досліджується негативний вплив на фізичне, психологічне та моральне здоров'я підростаючого покоління, узагальнено роль громадськості у протидії поширенню негативної інформації.

Vasyl Dyakiv

STATE POLICY IN THE AREA OF PROTECTION OF CHILDREN IN MEDIA SPACE: THE UKRAINIAN AND INTERNATIONAL EXPERIENCE

The article provides the comparative analysis of Ukrainian and international legislation on children's rights in the informational space. Examples of effective state regulation mechanism of presenting information to minors are outlined. Casual relationships between dangerous informational products for young people and development of their values are studied. Negative impact on the physical, psychological and moral health of teenagers is analyzed.

Інформаційний простір України на сучасному етапі має безліч викликів, які стосуються механізмів контролю щодо його впливу на малолітніх та неповнолітніх. Технічні можливості інформаційного забезпечення суспільства потребують постійного нормативно-правового забезпечення щодо суб'єктів інформаційної діяльності. Вирішення цієї проблеми не можна досягти без запровадження експертизи в інформаційній сфері, оскільки «заборонні» функції держави сьогодні є малоефективними і нерідко стають об'єктом критики з боку інститутів громадянського суспільства.

Проблему впливу засобів масової інформації на свідомість неповнолітніх вивчали такі зарубіжні та вітчизняні вчені, як: В. Батиргарєєва, Р. Берон, О. Волянська, В. Голіна, Б. Головін, В. Гончаренко, О. Гордякова та інші.

Сьогодні невіршеними, в контексті суспільно-державного управління, залишаються проблеми захисту неповнолітніх від шкідливого впливу засобів масової інформації на моральне, психологічне та фізичне здоров'я неповнолітніх. Тому необхідно дослідити, як вирішуються зазначені питання в розвинутих та демократичних країнах і які важелі державного регулювання в інформаційній сфері на сьогодні можна застосувати в Україні.

Метою дослідження є узагальнення українського та зарубіжного досвіду захисту неповнолітніх від шкідливого впливу інформації, що передається через ЗМІ.

Відомо, що естетичні смаки та моральні якості молоді на сучасному етапі формуються переважно під впливом стихійних факторів суспільного оточення і впливають на моделі поведінки.

Встановлено прямий причинно-наслідковий зв'язок між «розважальним відеонасильством» і проявами агресії серед молоді. Ціннісні орієнтації у несформованій психіці молодої людини формуються під дією відеоматеріалів, що викликає первинний розлад соціальних маркерів і утверджує насильство як ефективний і єдиний шлях вирішення соціальних конфліктів. На підтвердження цього показовими є факти, що часто неповнолітні правопорушники серед причин, які підштовхнули їх на скоєння злочину, називають перегляд відеоматеріалів.

Крім телебачення, комп'ютерних ігор, на поведінку молодої людини також негативно впливає використання Інтернет-технологій, через які юнаки та дівчата дізнаються про статеві стосунки на основі порнографічних матеріалів. Останнім часом серед учнів та студентів стало популярним розповсюдження відео- та фотозображень за допомогою мобільного зв'язку із насильницьким та аморальним змістом.

Виходячи із вищезазначеного, можна зробити висновок, що для того, аби захистити молодь від психологічного, морального та фізичного насильства у ЗМІ, українське суспільство повинне протистояти загрозам і викликам, які несе сьогодні інформаційний простір, а державна політика має бути спрямована на відродження духовних цінностей українського народу, захист та розвиток культурних надбань. Громадянин при такому підході інтегрується у соціум і реалізує власний творчий потенціал, використовуючи соціально-моральні принципи.

У контексті даної проблеми можна провести порівняння положень нормативно-правової бази України з європейським законодавством щодо дотримання ЗМІ вимог моралі для молоді. Вони у країнах ЄС закріплені на законодавчому рівні жорсткими маркерами і стосуються інформації, яка негативно впливає на моральний розвиток неповнолітніх. Порушення їх призводить до штрафних санкцій або до позбавлення ліцензій на проведення трансляцій. У Німеччині встановлено межі права свободи преси і свободи інформації, що розповсюджують радіо, преса, телебачення. Ці права обмежуються загальними законами, зокрема, положеннями закону про молодь і правом захисту честі та гідності. У 1953 р. німецький бундестаг прийняв Закон «Про розповсюдження матеріалів, шкідливих для молоді», що покликаний захищати інтереси молоді. Він передбачає створення відповідної державної структури – Федерального відомства з перевірки матеріалів, шкідливих для молоді. Члени цього відомства розглядають питання про включення до спеціального списку матеріалів, шкідливих для підростаючого покоління: книги, що проповідують міжнародну ворожнечу; відеофільми з елементами жорстокості та насильства; комп'ютерні ігри, що вихваляють війну чи расизм.

У ст. 184 Кримінального Кодексу Німеччини передбачається покарання за продаж порнографічних матеріалів особам, які не досягли 18 років, а також забороняється публікація пропозицій, реклама порнографії і продаж таких матеріалів у місцях, до яких мають доступ неповнолітні.

У Великобританії також діють правові акти щодо захисту малолітніх та неповнолітніх від шкідливого впливу ЗМІ. Закон Великобританії «Про відеозаписи» (1984 р.), прийнятий на вимогу громадськості, вимагає від Британського комітету при класифікації фільмів звертати особливу увагу на перегляд продукції в домашніх умовах, а також для відповідної вікової глядацької аудиторії та враховувати ймовірність небезпечної поведінки глядачів після перегляду. У більшості випадків суспільство непокоїть нанесення шкоди маленьким дітям чи підліткам. Політика Комітету скерована на те, щоб за допомогою вікової класифікації обмежити можливість нанесення шкоди прокатом кінофільмів. Закон «Про захист дітей», що діє з 1978 р., забороняє демонструвати непристойні зображення з участю дітей віком до 16 років. За такі порушення суд може винести ухвалу про штраф чи позбавлення волі.

Британське законодавство про телерадіомовлення розмежує денне і вечірнє мовлення. У денному мовленні заборонено демонструвати інформацію, яка може зашкодити дитячій психіці. Таке розмежування передбачає, що після 21.00 батьки знаходяться вдома і можуть контролювати перегляд телепередач дітьми.

В Японії Національна асоціація комерційних мовців (NAB) і Спостережна рада за стандартами мовлення розробили документ, що зобов'язує попереджувати про небажаність перегляду певних передач неповнолітніми за допомогою титрів чи накладання їх під час демонстрації таких передач, а також у попередніх коментарях в друкованих ЗМІ і на сторінках Інтернету. Японські телерадіожурналісти зобов'язані робити такі попередження, якщо в передачі є сцени сексу і насильства.

У квітні 2011 р. Президент Росії підписав федеральний закон «Про захист дітей від інформації, що завдає шкоди їхньому здоров'ю та розвитку».

Дія нового закону поширюється на розповсюдження інформаційної продукції у засобах масової інформації та інформаційних мережах, зокрема в Інтернеті. Закон спрямований на захист дітей від руйнівного інформаційного впливу, що травмує їхню психіку, а також від інформації, що здатна розвинути в дитині нездорові схильності.

Законом визначена інформація, поширення якої має бути обмежене – «та, що містить зображення або опис насильства, жорстокості, злочинів», інформація сексуального характеру, та, що викликає в дітей страх і паніку, а також така, що виправдовує насильство та протиправну поведінку. Власник такої інформації повинен обмежати доступ дітей до неї. Інформаційна продукція в законі класифікована за віковою групою доступу. Усю продукцію, яка не є «універсальною», виробник чи розповсюджувач повинен самостійно або із залученням експертів-професіоналів у галузях педагогіки та психології класифікувати та позначати відповідним маркуванням.

Україні також варто орієнтуватися на міжнародні документи Європейського Союзу, що зобов'язують дбати про інформаційну безпеку малолітніх і неповнолітніх. Конвенція про права дитини у ст. 17 декларує, що держави-учасники визнають важливу роль засобів масової інформації і забезпечують, належний доступ дитини до інформаційних матеріалів, особливо до такої інформації, яка спрямована на задоволення соціального, духовного і морального благополуччя, здорового фізичного і психічного розвитку дитини [4, с. 108].

Аналізуючи нормативно-правову базу України щодо даної проблеми, зазначимо що у ст. 52 Конституції України вказано: «Дитинство охороняється державою». Закон України «Про охорону дитинства» (абз. 4 ст. 20) передбачає заборону пропагування у ЗМІ культу насильства і жорстокості, розповсюдження порнографії та інформації, що зневажає людську гідність і завдає шкоди моральному благополуччю дитини [1, с. 42].

Відповідно до ст. 5 Закону України «Про захист суспільної моралі», змістом державної політики у сфері захисту суспільної моралі є створення необхідних правових, економічних та організаційних умов, які сприяють реалізації права на інформаційний простір, вільний від матеріалів, що становлять загрозу фізичному, інтелектуальному, морально-психологічному стану населення [2, с. 92].

У ст. 6 Закону України «Про телебачення і радіомовлення» визначено заборони щодо трансляції програм або їх відеосюжетів, які можуть завдати шкоди фізичному, психічному чи моральному розвитку дітей та підлітків, якщо вони мають змогу їх дивитися [3, с. 56], розповсюдження і реклама порнографічних матеріалів і предметів, пропаганди наркотичних засобів, психотропних речовин з будь-якою метою їх застосування. Забороняється використання у програмах та передачах на телебаченні і радіо прихованих вставок, які впливають на підсвідомість людини та/або чинять шкідливий вплив на стан її здоров'я [3, с. 57]. Стаття 41 цього Закону «Захист прав неповнолітніх телеглядачів і радіослухачів» забороняє передачі (фільми), що можуть завдати шкоди фізичному, психічному, моральному розвитку неповнолітніх.

У ст. 20 Закону України «Про рекламу» міститься імперативна норма «Реклама і діти», що забороняє використовувати в рекламі зображення дітей, які споживають або використовують продукцію, призначену тільки для дорослих чи заборонену для придбання або споживання неповнолітніми. При цьому вказується, що реклама:

- не повинна підривати авторитет батьків, опікунів, піклувальників, педагогів та довіру до них;
- не має містити закликів до дітей придбати продукцію;
- не повинна мати навіть іграшкової зброї, вибухових пристроїв;
- не має викликати ігнорування дітьми небезпеки, містити зображення дітей у небезпечних ситуаціях чи за обставин, що в разі їх імітації можуть завдати шкоди дітям або іншим особам;
- не повинна завдавати дітям моральної чи фізичної шкоди, викликати у них відчуття неповноцінності [6, с. 262] через те, що батьки не можуть придбати рекламований товар, або викликати у дітей почуття переваги перед іншими, тому що вони володіють рекламованою продукцією.

Крім того, захисту неповнолітніх присвячена ст. 22 п. 3, що забороняє рекламу алкогольних і тютюнових виробів на дитячих товарах, друкованих виданнях; використання в рекламі як фотомоделі осіб до 18 років.

Як засвідчив аналіз зарубіжного, міжнародного і українського законодавства про обмеження діяльності ЗМІ, закони, скеровані на захист здоров'я і забезпечення нормального розумового та духовного розвитку дітей, не тільки не заважають об'єктивному інформуванню, не порушують свободу ЗМІ, а й є обов'язковими з точки зору міжнародного права. Захист дітей від шкідливого контенту та сприяння їх активній участі в інформаційно-комунікаційному середовищі є, насамперед, обов'язком держави.

Таким чином, у галузі захисту прав неповнолітніх від шкідливого впливу інформації між учасниками медіа-ринку повинна виробитися комплексна стратегія проти насильства у ЗМІ.

Найбільш відповідальними щодо доступу до ЗМІ та їх використання дітьми вдома та в школі є батьки та вчителі. Вони можуть діяти в різний спосіб, зокрема шляхом свідомого та вибіркового використання ЗМІ, стимуляції критичного ставлення дітей до ЗМІ, обмеження доступу до контенту, потенційно шкідливого для їхнього фізичного, емоційного чи психічного здоров'я.

Всеукраїнське соціологічне дослідження, проведене Інститутом соціології НАН України в 2009 р., виявило тривожні тенденції: порушення приватності життя родини (45%), перегляд сайтів для дорослих (22%), вплив реклами на бажання дітей придбати шкідливі товари (39%), азартні ігри (14%) [9]. За даними Національної експертної комісії України (НЕК), майже 76% батьків не цікавляться тим, які веб-сайти відвідують їхні діти. Тому Національною експертною комісією України з питань захисту суспільної моралі, шляхом проведення громадської експертизи мережі Інтернет та мобільного контенту, було визначено ризики та небезпеки, які може нести сьогодні інформаційний простір. І як протидія неконтрольованому потоку шкідливої інформації, власне, було розроблено «Пам'ятку для батьків: «Діти, Інтернет, Мобільний зв'язок», яку Міністерство освіти і науки України пропонує сьогодні використовувати батькам і педагогам для навчання дітей безпечному користуванню Інтернетом.

Так, завдяки проведенню громадської експертизи було знайдено баланс між державою, представниками медіа-бізнесу та громадськістю.

Продовжуючи системно реалізовувати принципи інформаційної безпеки молоді, Національна експертна комісія з питань захисту суспільної моралі розробила проект Плану заходів протидії насильству в інформаційному просторі. У рамках плану заходів Нацкомісія пропонує:

- завершити формування переліку «білих сайтів», рекомендованих для перегляду дітьми;
- провести серед ЗМІ акцію «Тайм-аут» на розповсюдження в інформаційному просторі будь-якої інформації, що пропагує агресію, насильство, жорстокість, шкідливі звички;
- забезпечити навчальні заклади програмами, що блокують доступ до порносайтів та сайтів з деструктивною інформацією;
- провести перевірку дотримання культурно-розважальними закладами, ігровими залами, комп'ютерними клубами нормативно-правових актів щодо порядку відвідування їх дітьми, а також сприяти безоплатному встановленню власниками торговельних мереж з продажу комп'ютерного обладнання програмних фільтрів для захисту від негативного контенту на комп'ютери, що купують для дітей.

Використання такого балансу на практиці дасть змогу захистити інтереси суспільства і держави, сприяти реалізації права громадян в інформаційному просторі, а також передбачає здійснення гнучкої і активної державної політики в питаннях захисту дітей від негативного впливу шкідливої інформації в медіа-середовищі.

Проблема негативного впливу ЗМІ на спосіб життя молоді є не лише українською. Всесвітня організація охорони здоров'я розробила «Основи політики здоров'я для всіх в Європейському регіоні «Здоров'я-21», де наголошується, що подальший розвиток засобів зв'язку, підвищення ролі масової інформації та інформаційної індустрії в цілому означає, що молоді люди в усіх країнах світу стають об'єктом дії відносно популяризації шкідливої для здоров'я продукції.

Проте глобальність проблеми не означає, що вона не має розв'язку. У різних країнах приймаються відповідні заходи для того, щоб ЗМІ більшою мірою сприяли формуванню здорового способу життя. В Україні перспективою подальших розвідок у реалізації державної політики у сфері захисту неповнолітніх від шкідливого впливу ЗМІ є громадська експертиза діяльності ЗМІ та мережі Інтернет як одного з основних важелів державного регулювання в інформаційній сфері.

ЛІТЕРАТУРА

1. Закон України про охорону дитинства : за станом на 1 груд. 2001 р. // Відом. Верхов. Ради України. – 2001. – № 30. – С. 142.
2. Закон України про захист суспільної моралі : за станом на 20 листоп. 2003 р. // Відом. Верхов. Ради України. – 2004. – № 14. – С. 192.
3. Закон України про телебачення і радіомовлення : зб. законодавчих і нормативних актів : інформація та реклама в Україні. – К., 2010. – Вид. СПД А. В. Паливода – С. 437.
4. Конвенція о правах ребенка. Международные документы по правам человека : сборник. – Х. : РИФ «Арлис, ЛТД», 2000. – С. 228.
5. Закон України про друковані засоби масової інформації (пресу) в Україні : зб. законодавчих і нормативних актів : інформація та реклама в Україні. – К., 2010. – Вид. СПД А. В. Паливода. – С. 437.
6. Закон України про рекламу : зб. законодавчих і нормативних актів : інформація та реклама в Україні. – К., 2010. – Вид. СПД А. В. Паливода. – С. 437.
7. Продаж дітей, дитяча проституція та порнографія : якою є ситуація в Україні? [Електронний ресурс]. – Режим доступу : http://www.unicef.org/ukraine/ukr/media_13864.html.

8. Закон України о ратификации Конвенции о защите прав и основных свобод человека 1950 года, первопротокола № 2, 4, 7 и 11 к Конвенции. Международные документы по правам человека : сб. – X. : РИФ «Арлис, ЛТД», 2000. – С. 321.
9. Всеукраїнське соціологічне дослідження «Безпека дітей в Інтернеті». Ін-т соціології НАН України. 2009 р. [Електронний ресурс]. – Режим доступу : http://www.mon.gov.ua/education/pozashkilna/useful_information/internet.
10. Пам'ятка для батьків «Діти, Інтернет, Мобільний зв'язок» : Як захистити дітей від закачування контенту з небажаним змістом [Електронний ресурс]. – Режим доступу : http://www.kmu.gov.ua/sport/control/uk/publish/article.jsessionid=6F026366959734EE9537BBB27619C57F?art_id=110944&cat_id=111360.
11. Бронікова С. Соціокомунікативний механізм державного управління : теорія і практика моделювання : [монографія] / С. Бронікова. – Одеса : ОРІДУ НАДУ, 2010. – 346 с.
12. Європейська інтеграція України : поточна ситуація, завдання та пріоритети державної політики : матеріали засідання «круглого столу» / за заг. ред. О. Снігір. – К. : НІСД, 2010. – 64 с.

Leszek Zakrzewski,

wykładowca w Katedrze informatyki Biała Podlaska,
Państwowa Szkoła Wyższa im. Papieża Jana Pawła II

PRZEMOC W PRZESTRZENI INFORMACYJNEJ – CYBERPRZEMOC

Nowa przestrzeń społeczna – cyberprzestrzeń jaką stał się Internet niesie wiele zagrożeń ale stwarza także wiele możliwości. Jednym z poważnych zagrożeń dzieci i młodzieży w świecie wirtualnym jest cyberprzemoc i uzależnienia od mediów elektronicznych (Internetu i komputerów). Należy prowadzić działania edukacyjne i profilaktyczne aby im przeciwdziałać a jak się pojawią minimalizować ich skutki. Należy tego dokonywać poprzez odpowiedni system kształcenia dzieci i młodzieży a przede wszystkim nauczycieli i pedagogów.

Lyeshek Zakshevski

VIOLENCE IN THE MEDIA – CYBERBULLYING

A new social space – cyberspace as an element of the Internet has a lot of risks but also provides a lot of opportunities. One of the major threats to children and young people in the virtual world is cyber bullying addiction to electronic communications. It is necessary to implement educational events, prevent and combat these threats in order to minimize their effects. This should be done through a proper system of education of children and young people, with particular role to be played by teachers and educators.

Леіек Закуевскі

НАСИЛЬСТВО В ЗАСОБАХ МАСОВОЇ ІНФОРМАЦІЇ – КІБЕРЗАЛЯКУВАННЯ

Новий соціальний простір – кіберпростір, як частина мережі Інтернет несе багато ризиків, але й відкриває багато можливостей. Однією з основних загроз для дітей і молодих людей у віртуальному світі є кіберзалежність і залежність від електронних засобів масової інформації (Інтернет та комп'ютери). Необхідно виконувати освітні заходи і здійснювати профілактику протидії цим загрозам з метою зведення їх до мінімуму. Це має бути зроблено за допомогою належної системи виховання дітей та молоді, і, особливо, вчителів і вихователів.

W dobie rozwoju społeczeństwa informacyjnego dążącego do społeczeństwa wiedzy znaczącą przestrzenią społeczną stała się przestrzeń wirtualna – cyberprzestrzeń. «Komputer służy do tego, aby ułatwić ci pracę, której bez niego w ogóle byś nie miał» [5]. To stwierdzenie jest ważne, komputer musi być odpowiednio stosowany aby nam ułatwiać życie. Działania człowieka do czasu rozwoju technologii (ICT) pojawiające się w świecie realnym (rzeczywistym) pojawiły się w świecie wirtualnym – cyberprzestrzeni – jako nowej przestrzeni społecznej.

Przemoc towarzyszy człowiekowi od zarania dziejów, wraz z rozwojem nowych technologii pojawiła się też w nowej przestrzeni społecznej – cyberprzestrzeni i jest określana jako cyberprzemoc [3].

Jako definicję przemocy można podać następującą:

Przemoc to umyślne zachowanie agresywne. Przemoc występować może jako przemoc fizyczna i psychiczna. Przemoc opiera się na nierównowadze sił. Osoba lub grupa mając przewagę fizyczną może wymusić określone zachowania na osobie słabszej. Jeżeli chodzi o przemoc psychiczną – agresję słowną – osoba bardziej agresywna osiąga przewagę na osobą mniej agresywną.

Internet jest przydatnym narzędziem, wykorzystywanym na co dzień do pracy, nauki, zabawy. Jednak jak każde narzędzie może być używane do dobrych jak i złych działań. «Siedzenie w sieci» to sublimacja realnego życia. Rzeczywistość jest mniej kolorowa i trudniejsza od wirtualnego świata. Korzystanie z Internetu, wypełnia pustkę, często staje się sposobem na stres. Dzieci i młodzież są najbardziej narażone na uzależnienie od komputera.. Żeby skutecznie zadbać o bezpieczeństwo młodych internautów niezbędna jest wiedza na temat tego w jaki sposób korzystają oni z Sieci oraz jaka jest ich opinia i doświadczenia związane z zagrożeniami on-line. Informacji takich dostarczają nieliczne badania realizowane w ostatnich latach wśród dzieci w Polsce. Wśród nich na największą uwagę zasługuje badanie Megapanel PBI/Gemius2 zrealizowane w listopadzie 2007 roku na grupie ponad 17 tysięcy internautów [4], na podstawie którego opracowany został raport. «Dzieci aktywne on-line» analizujący aktywności on-line użytkowników Sieci w wieku od 7-14 lat. Z badań i raportu wynikają wiele ustaleń.